

NAVODILO ZA UPORABO

Vankomicin PharmaSwiss 500 mg prašek za raztopino za infundiranje Vankomicin PharmaSwiss 1000 mg prašek za raztopino za infundiranje vankomicin

Pred uporabo natančno preberite navodilo!

- Navodilo shranite. Morda ga boste želeli ponovno prebrati.
- Če imate dodatna vprašanja, se posvetujte z zdravnikom ali medicinsko sestro.
- Zdravilo je bilo predpisano vam osebno in ga ne smete dajati drugim. Njim bi lahko celo škodovalo, čeprav imajo znake bolezni, podobne vašim.
- Če opazite kateri koli neželeni učinek, se posvetujte z zdravnikom ali medicinsko sestro. Posvetujte se tudi, če opazite katere koli neželene učinke, ki niso navedeni v tem navodilu. Glejte poglavje 4.

Kaj vsebuje navodilo:

1. Kaj je zdravilo Vankomicin PharmaSwiss in za kaj ga uporabljamo
2. Kaj morate vedeti, preden boste uporabili zdravilo Vankomicin PharmaSwiss
3. Kako uporabljati zdravilo Vankomicin PharmaSwiss
4. Možni neželeni učinki
5. Shranjevanje zdravila Vankomicin PharmaSwiss
6. Vsebina pakiranja in dodatne informacije

1. Kaj je zdravilo Vankomicin PharmaSwiss in za kaj ga uporabljamo

Vankomicin spada v skupino glikopeptidnih antibiotikov, ki uničujejo bakterije, ki povzročajo različne vrste okužb, vključno s pljučnico in okužbami kože, kosti in srčnih zaklopk.

Uporabljamo ga za zdravljenje:

- hudih okužb, ki jih povzročajo za vankomicin občutljive bakterije, odporne na številne druge antibiotike;
- okužb pri bolnikih, ki so alergični na peniciline in cefalosporine.

Zdravilo se lahko uporablja tudi za preprečevanje okužb pred nekaterimi kirurškimi posegi.

Zdravilo je na voljo v obliki praška za raztopino, ki ga je pred uporabo treba raztopiti in razredčiti v ustrezni raztopini za intravensko uporabo. Tako pripravljeno zdravilo boste prejeli v obliki kapljične infuzije v veno pod nadzorom zdravnika ali medicinske sestre.

Zdravilo Vankomicin PharmaSwiss se lahko pri zdravljenju hudih primerov vnetja debelega črevesa (pseudomembranski kolitis) uporabi peroralno.

2. Kaj morate vedeti, preden boste uporabili zdravilo Vankomicin PharmaSwiss

Ne uporabljajte zdravila Vankomicin PharmaSwiss

- če ste alergični (preobčutljivi) na vankomicin.

Opozorila in previdnostni ukrepi

Pred začetkom uporabe zdravila Vankomicin PharmaSwiss se posvetujte z zdravnikom ali medicinsko sestro.

Pred zdravljenjem z vankomicinom se prepričajte, da je zdravnik seznanjen z vašim zdravstvenim stanjem, še posebej če:

- imate majhno število krvnih celic,
- imate težave z ledvicami,
- imate težave s sluhom, kot je naglušnost,
- ste noseči ali načrtujete zanositev,
- dojite,
- ste starejši (stari več kot 60 let),
- če gre za nedonošenčka ali otroka,
- boste imeli operacijo

V primeru pojava hude alergijske reakcije bo zdravnik prenehal zdravljenje z vankomicinom in nadaljeval zdravljenje z drugim ustreznim zdravilom. Če boste infuzijo prejemali prehitro, se lahko pojavijo nekateri neželeni učinki, kot sta znižanje krvnega tlaka ali izpuščaj. Po prenehanju dajanja infuzije ti neželeni učinki običajno takoj izzvenijo.

Pri bolnikih z okvaro ledvic in bolnikih, ki se sočasno zdravijo z zdravili, ki so toksična za ledvice, je treba vankomicin uporabljati zelo previdno, saj je v takšnih primerih možnost za pojav neželenih učinkov za ledvice veliko večja. Redno je treba opravljati preiskave delovanja ledvic in se držati ustreznega režima odmerjanja, da se tveganje zmanjša.

Oglušelost, prehodna ali trajna, pred katero je lahko prisotno zvenenje v ušesih, se lahko pojavi pri naglušnih bolnikih, ki so prejemali prevelike odmerke ali se sočasno zdravijo še z drugimi zdravili, ki škodujejo sluhu. Da bi zmanjšali tveganje za pojav oglušlosti, je potrebno redno spremljati krvne koncentracije vankomicina, priporočljivo pa je tudi redno preverjanje sluha.

Če boste prejemali vankomicin dlje časa, bo zdravnik redno opravljal krvne preiskave. Prav tako boste pod nadzorom zaradi možne superinfekcije (pojav nove okužbe poleg že obstoječe) ali hude, včasih krvave driske (stanje, ki mu pravimo *pseudomembranski kolitis*).

Druga zdravila in zdravilo Vankomicin PharmaSwiss

Obvestite zdravnika, če jemljete ali ste pred kratkim jemali katerokoli zdravilo, tudi če ste ga dobili brez recepta, vključno z zdravili rastlinskega izvora, vitamini in minerali, saj lahko nekatera od njih medsebojno delujejo z vankomicinom. Ne začnite jemati nobenega novega zdravila, ne da bi se posvetovali z zdravnikom.

Naslednja zdravila lahko pri sočasni uporabi medsebojno delujejo z vankomicinom. Takšna zdravila so zdravila za zdravljenje:

- **bakterijskih okužb** (streptomycin, neomicin, gentamicin, kanamicin, amikacin, bacitracin, tobramicin, polimiksin B, kolistin),
 - **tuberkuloze** (viomicin),
 - **glivičnih okužb** (amfotericin B),
 - **raka** (cisplatin)
- in
- zdravila za **sproščanje mišic med anestezijo** ter
 - **anestetiki** (v primeru splošne anestezije).

Če boste vankomicin prejemali sočasno z drugimi zdravili, bo zdravnik morda dal pregledati vašo kri in prilagodil odmerek vankomicina.

Nosečnost in dojenje

Nosečnost

Če ste noseči ali mislite, da ste morda noseči, obvestite svojega zdravnika. Vankomicin se lahko med nosečnostjo uporablja le, če je to nujno potrebno.

Dojenje

Povejte zdravniku, če dojite, saj zdravilo Vankomicin PharmaSwiss prehaja v materino mleko. Zdravnik se bo odločil, če je zdravljenje z vankomicinom nujno potrebno in ali boste morali dojenje prekiniti.

Posvetujte se z zdravnikom preden vzamete katerokoli zdravilo.

Vpliv na sposobnost upravljanja vozil in strojev

Vankomicin nima vpliva ali ima zanemarljiv vpliv na sposobnost vožnje in upravljanja s stroji.

3. Kako uporabljati zdravilo Vankomicin PharmaSwiss

Zdravilo Vankomicin PharmaSwiss vam bo dalo medicinsko osebje v bolnišnici.

Zdravnik se bo odločil, koliko zdravila boste prejeli vsak dan in kako dolgo bo trajalo zdravljenje.

Odmerjanje

Odmerek, ki ga boste prejeli, je odvisen od:

- starosti,
- vrste okužbe,
- delovanja ledvic,
- morebitne okvare sluha,
- drugih zdravil, ki jih morda že jemljete.

Odrasli in otroci, starejši od 12 let: Običajni odmerek je 2.000 mg na dan, razdeljen v dva ali štiri odmerke.

Otroci, mlajši od 12 let: Prejeli bodo manjše odmerke, ki bodo odvisni od njihove telesne mase.

Bolniki z okvaro ledvic, starejši bolniki in nedonošenčki: Zdravnik bo zmanjšal odmerek ali podaljšal čas med dvema odmerkoma.

Peroralna uporaba: Edina indikacija za peroralno uporabo je zdravljenje nekaterih okužb črevesja (pseudomembranski kolitis). Običajni odmerek je 125 mg (2,5 ml) na dan v štirih odmerkih, zdravljenje pa traja 7 do 10 dni.

Pri zdravljenju otrok bodo odmerki glede na njihovo telesno maso manjši.

Celokupni dnevni odmerek ne sme biti večji od 2.000 mg.

V času zdravljenja vam bodo morda pregledovali kri, ali vas bodo prosili za vzorec urina ter izvajali testiranje sluha, da bi tako odkrili znake možnih neželenih učinkov.

Kako boste prejeli zdravilo

Intravenska infuzija pomeni, da zdravilo iz infuzijske steklenice ali vrečke teče po cevki v eno od žil in v vaše telo. Zdravnik ali medicinska sestra vam bosta dala vankomicin vedno v žilo in nikoli v mišico.

Preden boste prejeli zdravilo Vankomicin PharmaSwiss, ga bosta zdravnik ali medicinska sestra razredčila, zdravilo pa bo teklo v žilo počasi, vsaj 60 minut.

Trajanje zdravljenja

Trajanje zdravljenja je odvisno od okužbe, ki jo imate, in lahko traja več tednov.

Če ste uporabili večji odmerek zdravila Vankomicin PharmaSwiss, kot bi smeli

Ker boste zdravilo prejemali v času zdravljenja v bolnišnici, ni verjetno, da boste prejeli preveč vankomicina. Če ste glede tega zaskrbljeni, takoj povejte svojemu zdravniku ali medicinski sestri.

Če imate dodatna vprašanja o uporabi zdravila, se posvetujte z zdravnikom ali medicinsko sestro.

4. Možni neželeni učinki

Kot vsa zdravila ima lahko tudi to zdravilo neželene učinke, ki pa se ne pojavijo pri vseh bolnikih.

Takoj prekinite dajanje zdravila in poiščite zdravniško pomoč, če se pojavijo znaki alergijske reakcije:

- koprivnica; otekanje obraza, ustnic, jezika ali grla; težave pri dihanju ali požiranju ali omotica.

Če menite, da imate katerega od spodaj navedenih neželenih učinkov ali simptomov, o tem čimprej obvestite svojega zdravnika:

Pogosti neželeni učinki (pojavijo se lahko pri 1 do 10 od 100 bolnikov):

- padec krvnega tlaka
- otekanje, rdečina in bolečina vzdolž vene
- kratka sapa, piskajoč zvok, ki je posledica turbulentnega toka zraka v zgornjem delu dihalnih poti
- izpuščaj, razširjen po celem telesu, in vnetje sluznice, srbenje, srbeč izpuščaj
- rdečina zgornjega dela telesa in obraza, bolečina in krčenje mišic prsnega koša in hrbta
- težave z ledvicami, ki jih lahko najprej zaznamo preko povečanja krvne koncentracije kreatinina ali sečnine

Občasni neželeni učinki (pojavijo se lahko pri 1 do 10 od 1.000 bolnikov):

- začasna ali trajna izguba sluha

Redki neželeni učinki (pojavijo se lahko pri 1 do 10 od 10.000 bolnikov):

- anafilaktične reakcije, alergijske reakcije
- z zdravilom povzročena povišana telesna temperatura, drgetanje
- povečano ali zmanjšano (včasih izrazito zmanjšano) izločanje urina ali sledovi krvi v urinu
- povečanje ali zmanjšanje števila nekaterih celic v krvi
- zvoki (npr. šumenje) v ušesih
- omedlevica
- rdeča ali vijolična koža (možen znak vnetja krvnih žil)
- siljenje na bruhanje

Zelo redki neželeni učinki (pojavijo se lahko pri največ 1 od 10.000 bolnikov):

Kožna obolenja, ki so posledica alergijske reakcije (številne kožne spremembe, bolečine v sklepih), zastoj srca ali vnetje črevesja, ki povzroča bolečine v trebuhu ali krvavo drisko.

Neznana pogostnost (pogostnosti iz razpoložljivih podatkov ni mogoče oceniti):

Pri bolnikih, ki se zdravijo z vankomicinom, se lahko vrednosti izvidov preiskav delovanja jeter podvojijo.

Poročanje o neželenih učinkih

Če opazite kateri koli neželeni učinek, se posvetujte z zdravnikom ali medicinsko sestro. Posvetujte se tudi, če opazite neželene učinke, ki niso navedeni v tem navodilu. O neželenih učinkih lahko poročate tudi neposredno na

Univerzitetni klinični center Ljubljana, Interna klinika

Center za zastrupitve

Zaloška cesta 2

SI-1000 Ljubljana

Faks: + 386 (0)1 434 76 46

e-pošta: farmakovigilanca@kclj.si.

S tem, ko poročate o neželenih učinkih, lahko prispevate k zagotovitvi več informacij o varnosti tega zdravila.

5. Shranjevanje zdravila Vankomicin PharmaSwiss

Zdravilo shranjujte nedosegljivo otrokom!

Pred raztapljanjem praška:

Shranjujte pri temperaturi do 25 °C. Vialo shranjujte v zunanji ovojnini za zagotovitev zaščite pred svetlobo.

Po raztapljanju praška:

Shranjujte v hladilniku (2 °C – 8 °C).

Zdravila Vankomicin PharmaSwiss ne smete uporabljati po datumu izteka roka uporabnosti, ki je naveden na nalepki in škatli poleg oznake EXP: {mesec/leto}. Datum izteka roka uporabnosti se nanaša na zadnji dan navedenega meseca.

6. Vsebina pakiranja in dodatne informacije

Kaj vsebuje zdravilo Vankomicin PharmaSwiss

Ena viala vsebuje 500 mg vankomicina (v obliki klorida).

Ena viala vsebuje 1000 mg vankomicina (v obliki klorida).

- Zdravilna učinkovina je vankomicin (v obliki klorida).
- Zdravilo ne vsebuje pomožnih snovi.

Izgled zdravila Vankomicin PharmaSwiss in vsebina pakiranja

Vaše zdravilo je v obliki praška za pripravo raztopine. Pred uporabo ga bodo raztopili in razredčili s tekočino za intravensko uporabo, nato pa vam ga bo zdravnik ali medicinska sestra dal počasi po kapljicah v veno.

Homogen, svetlo rjav prašek v steklenih vialah, prepustnih za svetlobo, z gumijastim zamaškom in aluminijasto zaporko, na voljo v pakiranjih po 1 ali 10 vial.

Vankomicin PharmaSwiss 500 mg:

JAZMP -IB/004-09.08.2013

Ena 10 ml viala vsebuje 512,57 mg vankomicinijevega klorida, kar ustreza 500 mg vankomicina. Po raztapljanju z 10 ml vode za injekcije dobimo raztopino s koncentracijo 50 mg/ml.

Vankomicin PharmaSwiss 1000 mg:

Ena viala vsebuje 1025,14 mg vankomicinijevega klorida, kar ustreza 1000 mg vankomicina. Po raztapljanju z 20 ml vode za injekcije dobimo raztopino s koncentracijo 50 mg/ml.

Način in režim izdaje zdravila Vankomicin PharmaSwiss

Predpisovanje in izdaja zdravila je le na recept, zdravilo pa se uporablja samo v bolnišnicah.

Imetnik dovoljenja za promet z zdravilom in izdelovalec

Imetnik dovoljenja za promet z zdravilom

PharmaSwiss Česká republika s.r.o.

Jankovcova 1569/2c, 17000 Praga 7
Češka

Izdelovalec

Hikma Italia S.p.A.

Viale Certosa, 10
27100 Pavia
Italija

Zdravilo ima dovoljenje za promet v državah članicah EEA pod naslednjimi imeni:

Češka:	Vancomycin PharmaSwiss, 500 mg in 1000 mg, prášek pro přípravu infuzního roztoku
Estonija:	Vancomycin PharmaSwiss, 500 mg in 1000 mg, infusioonilahuse pulber
Madžarska:	Vancomycin PharmaSwiss, 500 mg in 1000 mg, Por oldatos infúzióhoz
Litva:	Vancomycin PharmaSwiss 500 mg pulveris infūzijų šķīduma pagatavošanai
Latvija:	Vancomycin PharmaSwiss 500 mg/1000 mg miltelīai infūzijām tirpalui
Poljska:	Vancomycin PharmaSwiss proszek do sporządzenia roztworu do infuzji, 500 mg & 1000 mg
Portugalska:	Vancomicina Hikma, 500 mg in 1000 mg, Pó para solução para perfusão
Romunija:	Vancomicină PharmaSwiss, 500 mg in 1000 mg, Pulbere pentru soluție perfuzabilă
Slovaška:	Vancomycin PharmaSwiss, 500 mg in 1000 mg, Prášok na infúzny roztok
Slovenija:	Vankomicin PharmaSwiss, 500 mg in 1000 mg, prašek za raztopino za infundiranje

Navodilo je bilo nazadnje revidirano 09. 08. 2013.

Naslednje informacije so namenjene samo zdravstvenemu osebju:

To je izvleček iz Povzetka glavnih značilnosti zdravila, ki vam bo pomagal pri uporabi zdravila Vankomicin PharmaSwiss. Pri odločitvi o ustreznosti uporabe zdravila za določenega bolnika se mora predpisovalec seznaniti s Povzetkom glavnih značilnosti zdravila.

- **Odmerjanje in način uporabe**

Odmerjanje

Intravenska uporaba

Odmerek je treba individualno prilagoditi glede na bolnikovo maso, starost in delovanje ledvic.

Odrasli in mladostniki, starejši od 12 let:

Priporočeni dnevni intravenski odmerek je 2000 mg, razdeljen na odmerke po 500 mg vsakih 6 ur ali 1000 mg vsakih 12 ur.

Bakterijski endokarditis: splošno sprejeti režim odmerjanja je 1000 mg vankomicina intravensko vsakih 12 ur, v trajanju 4 tedne. Vankomicin se lahko uporablja samostojno ali v kombinaciji z drugimi antibiotiki (gentamicin in rifampicin, gentamicin, streptomycin). Endokarditis, ki ga povzročajo enterokoki, se zdravi 6 tednov s kombinacijo vankomicina in aminoglikozidnega antibiotika - v skladu s priporočili v posamezni državi.

Profilaksa bakterijskega endokarditisa ob kirurškem posegu: 1000 mg vankomicina intravensko pred operacijo (pred indukcijo anestezije), nato pa lahko glede na trajanje in vrsto operacije prejmejo še odmerek 1000 mg vankomicina intravensko 12 ur po operaciji.

Pediatrična populacija

Otroci, stari od 1 meseca do 12 let:

Priporočeni intravenski odmerek je 10 mg/kg vsakih 6 ur ali 20 mg/kg vsakih 12 ur.

Dojenčki in novorojenčki:

Priporočeni začetni odmerek je 15 mg/kg. Novorojenčki v prvem tednu življenja naj nato prejemajo odmerek 10 mg/kg vsakih 12 ur, po prvem tednu in do 1 meseca starosti pa enak odmerek vsakih 8 ur. Priporočljivo je natančno spremljanje serumske koncentracije vankomicina (glejte v nadaljevanju).

Posebne populacije

Starejši bolniki:

Zaradi s starostjo povezanega zmanjšane delovanja ledvic bodo morda potrebni manjši vzdrževalni odmerki.

Bolniki s prekomerno telesno maso:

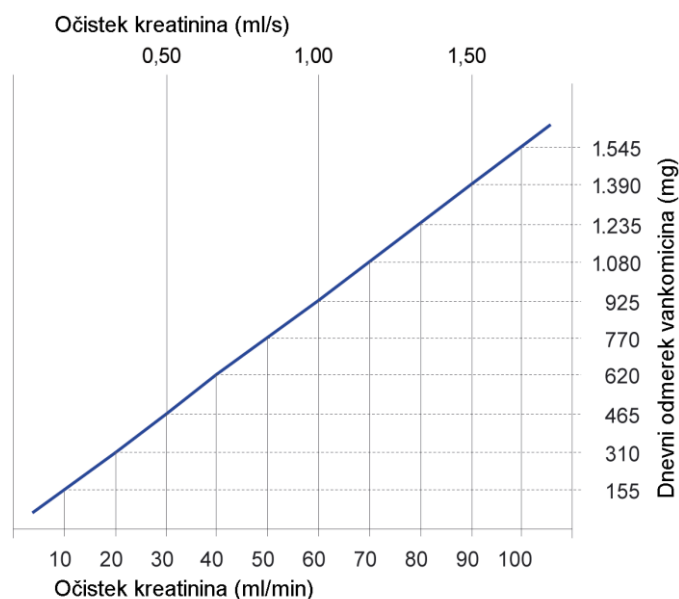
Morda bo potrebna prilagoditev običajnih dnevnih odmerkov.

Bolniki z okvaro jeter

Ni dokazov, da bi bilo pri bolnikih z okvaro jeter potrebno zmanjšati odmerek.

Bolniki z okvaro ledvic

Pri bolnikih z okvaro ledvic je treba odmerek prilagoditi, pri čemer lahko kot vodilo služi spodnji nomogram. Priporočljivo je natančno spremljanje serumske koncentracije vankomicina (glejte v nadaljevanju).

Odmerni nomogram za odrasle z motnjami v delovanju ledvic

Pri bolnikih z blago ali zmerno odpovedjo ledvic začetni odmerek ne sme biti manjši od 15 mg/kg. Pri bolnikih s hudo odpovedjo ledvic je bolje aplicirati vzdrževalni odmerek med 250 mg in 1000 mg v razmiku več dni kot pa uporabiti manjše dnevne odmerke.

Bolniki z *anurijo* (ledvice praktično ne delujejo več) morajo prejemati odmerek 15 mg/kg telesne mase, dokler ne dosežejo terapevtske serumske koncentracije. Vzdrževalni odmerek je 1,9 mg/kg telesne mase na 24 ur. Za poenostavitev postopka lahko odrasli bolniki s hudo okvaro ledvic namesto dnevnega odmerka prejemajo vzdrževalni odmerek 250 - 1000 mg v večdnevnikih intervalih.

Odmerjanje pri hemodializi

Pri bolnikih s popolno ledvično odpovedjo je, tudi ob redni hemodializi, možno naslednje odmerjanje: polnilni odmerek 1000 mg, vzdrževalni odmerek 1000 mg vsakih 7 - 10 dni.

Če se pri hemodializi (dializa z velikim pretokom) uporabljajo polisulfonske membrane, se razpolovni čas vankomicina skrajša. Pri bolnikih na redni hemodializi bo morda zato potreben dodatni vzdrževalni odmerek.

Spremljanje serumskih koncentracij vankomicina

Serumsko koncentracijo vankomicina je treba kontrolirati drugi dan zdravljenja, in sicer tik pred naslednjim odmerkom in 1 uro po infundiranju. Terapevtske koncentracije vankomicina v krvi morajo biti eno uro po koncu infundiranja med 30 in 40 mg/l (največja koncentracija je 50 mg/l), najmanjša koncentracija vankomicina (tik pred naslednjo aplikacijo zdravila) mora biti med 5 in 10 mg/l, ali v skladu z lokalnimi priporočili.

Koncentracije se običajno kontrolirajo dvakrat ali trikrat na teden.

Peroralna uporaba

Pri zdravljenju psevdomembranskega kolitisa, ki je edina indikacija za peroralno uporabo vankomicina, je običajni odmerek 125 mg (2,5 ml) vsakih 6 ur v obdobju 7 do 10 dni. Celokupni dnevni odmerek ne sme biti večji od 2000 mg.

Pri otrocih, ki jih zdravimo zaradi psevdomembranskega kolitisa, je običajni dnevni odmerek 40 mg/kg, razdeljen na tri ali štiri ločene odmerke, zdravljenje pa traja 7 do 10 dni. Celokupni dnevni odmerek ne sme biti večji od 2000 mg.

Način uporabe:

Parenteralno se lahko vankomicin daje samo v obliki počasne intravenske infuzije. Odmerek je potrebno dati s hitrostjo, ki ne presega 10 mg/min, oziroma aplikacija naj traja vsaj 60 minut (karkoli traja dlje). Odmerek naj bo ustrezno razredčen (vsaj 100 ml za 500 mg ali vsaj 200 ml za 1000 mg). Bolniki z omejenim vnosom tekočine lahko prejmejo raztopino s koncentracijo 500 mg/50 ml ali 1000 mg/100 ml. Zaradi večje koncentracije pa se lahko poveča tveganje za pojav z infundiranjem povezanih neželenih učinkov.

Odmerek vankomicina za peroralno aplikacijo razredčimo v 30 ml vode ter ga damo bolniku, da ga popije ali zaužije preko nazogastrične sonde.

Trajanje zdravljenja

Trajanje zdravljenja je odvisno od resnosti okužbe ter kliničnega in bakteriološkega poteka bolezni.

• **Posebni varnostni ukrepi za odstranjevanje in ravnanje z zdravilom**

Pred uporabo je treba zdravilo rekonstituirati in nato koncentrat pred uporabo razredčiti.

Priprava rekonstituirane raztopine

Zdravilo Vankomicin 500 mg prašek za raztopino za infundiranje raztopite v 10 ml sterilne vode za injekcije.

Zdravilo Vankomicin 1000 mg prašek za raztopino za infundiranje raztopite v 20 ml sterilne vode za injekcije.

En ml rekonstituirane raztopine vsebuje 50 mg vankomicina.

Izgled rekonstituirane raztopine

Po rekonstituciji je raztopina bistra, brezbarvna do rahlo rumenkasto-rjava in brez vidnih delcev.

Za shranjevanje rekonstituiranega zdravila glejte poglavje 5 "Shranjevanje zdravila Vankomicin PharmaSwiss".

Priprava končne razredčene raztopine za infundiranje

Rekonstituirano raztopino, ki vsebuje 50 mg/ml vankomicina, je treba še dodatno razredčiti.

Ustrezne raztopine za redčenje so:

50 mg/ml (5 %) raztopina glukoze za injiciranje ali

9 mg/ml (0,9 %) raztopina natrijevega klorida za injiciranje

Intermitentna infuzija:

Rekonstituirano raztopino, ki vsebuje 500 mg vankomicina (50 mg/ml), je treba razredčiti z vsaj 100 ml raztopine (do koncentracije 5 mg/ml).

Rekonstituirano raztopino, ki vsebuje 1000 mg vankomicina (50 mg/ml), je treba razredčiti z vsaj 200 ml raztopine (do koncentracije 5 mg/ml).

Koncentracija vankomicina v raztopini za infundiranje ne sme biti večja od 5 mg/ml.

Želeni odmerek je treba aplicirati počasi, intravensko, s hitrostjo največ 10 mg/minuto, infundiranje pa mora trajati vsaj 60 min ali celo dlje.

Kontinuirana infuzija:

Ta način infundiranja se uporabi samo, če intermitentna infuzija ni mogoča. Razredčite 1000 do 2000 mg raztopljenega vankomicina v zadostni količini zgoraj navedenih raztopin za redčenje ter ga aplicirajte v obliki infuzije po kapljicah, tako da bo bolnik prejel predpisani dnevni odmerek v 24 urah.

Peroralna uporaba: Rekonstituirano raztopino, ki vsebuje 500 mg ali 1000 mg vankomicina, se lahko razredči v 30 ml vode ter da bolniku, da jo popije ali zaužije preko nazogastrične sonde.

Izgled razredčene raztopine

Po redčenju je raztopina bistra, brez tujih delcev.

Za shranjevanje razredčenega zdravila glejte poglavje 6.3.

Pred uporabo je treba rekonstituirano in razredčeno raztopino vizualno pregledati glede prisotnosti delcev in spremembe barve. Uporabi se lahko samo bistro in brezbarvno raztopino, brez vidnih delcev.

Odstranjevanje zdravila

Viale so samo za enkratno uporabo. Neuporabljeno zdravilo je treba zavreči.

Neuporabljeno zdravilo ali odpadni material zavržite v skladu z lokalnimi predpisi.